

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 13.12.2005
KOM(2005) 646 v konečnom znení

2005/0260 (COD)

Návrh

**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, KTOROU SA MENÍ
A DOPLŇA SMERNICA RADY 89/552/EHS**

o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania

(predložená Komisiou)

{SEK(2005) 1625}

{SEK(2005) 1626}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1) KONTEXT NÁVRHU

- **Dôvody a ciele návrhu**

Trh s európskymi televíznymi službami sa výrazne zmenil pôsobením zblížovania technológií a odbytísk. „Tradičné“ služby televízneho vysielania zostávajú upravené na základe regulačného prístupu osemdesiatych a deväťdesiatych rokov minulého storočia. Aj keď tento prístup viedol k pôsobivému rozvoju audiovizuálneho trhu v Európskej únii, nie je už prispôsobený rastúcej miere výberu spotrebiteľov audiovizuálnych služieb v digitálnom veku. Prevádzkovatelia vysielania zároveň musia vo zvýšenej miere súťažiť s inými lineárnymi službami na iných platformách a nelineárnymi službami (na požiadanie), ktoré ponúkajú rovnaký alebo podobný audiovizuálny mediálny obsah, ale podliehajú inému regulačnému prostrediu. To vytvára nerovnaké súťažné podmienky v spôsobe dodávania obsahu. V súlade so zásadami „lepšej regulácie“ je preto potrebný nový prístup.

- **Všeobecný kontext**

So zreteľom na rozvoj technológií a trhu a s cieľom ďalej zlepšiť konkurencieschopnosť európskeho priemyslu v oblasti informačných a komunikačných technológií a médií sa Komisia rozhodla preskúmať súčasný regulačný rámec televízneho vysielania. Modernizácia právneho rámca audiovizuálnych mediálnych služieb na jednotnom trhu je neoddeliteľnou súčasťou záväzku Komisie zlepšiť právne predpisy. Zároveň prispieva k lisabonskej agende a je dôležitou súčasťou novej politickej stratégie i2010, ktorú Komisia prijala v júni. Okrem toho je v súlade s Oznámením o urýchlení prechodu od analógového vysielania k digitálnemu, ktoré Komisia prijala v máji.

Pracovným programom pripojeným k Štvrtej správe o uplatňovaní smernice 89/552/EHS o televízii bez hraníc¹ začala Komisia v roku 2003 prvé kolo konzultácií týkajúcich sa preskúmania smernice Rady 89/552/EHS, zmenenej a doplnenej smernicou 97/36/ES (o televízii bez hraníc – TVWF), vrátane verejných vypočutí a písomných konzultácií. Komisia z týchto prvých konzultácií vyvodila záver v Oznámení o budúcnosti európskej regulačnej politiky v audiovizuálnej oblasti². Po tomto oznámení boli zriadené cieľové skupiny, aby sa isté problémy prediskutovali podrobnejšie s odborníkmi.

Výsledky cieľových skupín sa predložili členským štátom na seminári v Luxemburgu 30. a 31. mája a boli zhrnuté do „problémovej štúdie“, ktorú Komisia uverejnila v júli 2005. Komisia dostala príspevky od vyše 200 účastníkov tohto druhého konzultačného kola zo všetkých sektorov vrátane občianskej spoločnosti a zástupcov priemyslu.

„Problémová štúdia“ a príspevky poslúžili ako základ na prípravu veľkej audiovizuálnej konferencie spoluorganizovanej predsedníctvom Spojeného kráľovstva v Liverpoole v septembri 2005. Táto konferencia zhrnula výsledky diskusie a uzavrela

¹ KOM (2002) 778.

² KOM (2003) 784.

pripomienkové konanie.

Hlavným záverom tejto debaty bolo, že ponechanie smernice o televízii bez hraníc v súčasnej podobe by ešte zvýraznilo čoraz neospravedlňiteľnejšie rozdiely v regulatívnom zaobchádzaní medzi rôznymi formami šírenia rovnakého alebo podobného mediálneho obsahu a že je preto potrebné opatrenie na úrovni EÚ smerujúce k zvýšeniu právnej istoty, aby sa zabezpečili najlepšie možné podmienky konkurencieschopnosti sektoru.

Cieľom tohto návrhu je zabezpečiť, aby poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rámci členských štátov mohli v plnom rozsahu využívať výhody vnútorného trhu prostredníctvom zásady dodržiavania právnych predpisov krajiny pôvodu. To by zvýšilo celkovú právnu istotu všetkých poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb v rámci EÚ.

Je to v súlade so zásadou technologickej neutrality. Moderné pravidlá pre oblasť audiovizuálnej politiky by skutočne nemali robiť rozdiely medzi rôznymi platformami poskytujúcimi podobný obsah ani v rámci rovnakej platformy, mali by vytvoriť rovnaké podmienky pre spravodlivú a rozšírenú hospodársku súťaž medzi rôznymi operátormi a súčasne umožniť úspešný rozvoj nových služieb.

Zároveň, so zreteľom na technologický rozvoj, správanie sa trhu a používateľov (na ich zvýšenú možnosť výberu a zodpovednosť) a v záujme udržania proporcionality s cieľmi verejného záujmu je potrebný vyšší stupeň flexibility vzhľadom na pravidlá lineárnych audiovizuálnych mediálnych služieb, najmä pokiaľ ide o reklamu.

Celkovo povedané, cieľom návrhu Komisie je zmodernizovať a zjednodušiť regulačný rámec pre vysielanie alebo lineárne služby a zaviesť minimálne pravidlá pre nelineárne audiovizuálne mediálne služby.

- **Existujúce ustanovenia v oblasti, na ktorú sa vzťahuje tento návrh**

Smernica Rady 89/552/EHS, zmenená a doplnená smernicou 97/36/ES, sa týka „televízneho vysielania“. Súčasný návrh mení a dopĺňa smernicu o televízii bez hraníc s cieľom stanoviť modernizovaný a flexibilný rámec pre televízne vysielanie vrátane ďalších lineárnych (plánovaných) audiovizuálnych mediálnych služieb a zaviesť súbor minimálnych pravidiel pre nelineárne audiovizuálne mediálne služby (na požiadanie).

- **Súlad s inými politikami a cieľmi Únie**

Tento návrh dopĺňa existujúce právo EÚ, najmä smernicu 2000/31/ES o elektronickom obchode, ktorá sa tiež zaoberá službami na požiadanie. Smernica 2000/31/ES umožňuje členským štátom odchyliť sa od zásady krajiny pôvodu z mnohých dôvodov verejného záujmu. Výsledok je, že audiovizuálne mediálne služby na požiadanie môžu v rôznych členských štátoch podliehať rôznym pravidlám vzťahujúcim sa na dodávaný obsah (článok 3 ods. 4 smernice 2000/31/ES). Okrem toho smernica 2000/31/ES sa nezaobrá otázkami verejného záujmu ako ochrana neplnoletých osôb alebo rešpektovanie ľudskej dôstojnosti, kým súčasný návrh obsahuje minimálnu koordináciu v týchto oblastiach pre audiovizuálne mediálne služby. Smernica 2005/29/ES sa týka nečestných obchodných postupov, ako sú zavádzajúce a agresívne postupy využívajúce kombinovaný mediálny (cross-media)

prístup, kým táto smernica vytvára osobitné ustanovenia o komerčných oznámeniach vhodné pre audiovizuálne mediálne služby.

Smernica 2003/33/ES zakazuje reklamu na cigarety a iné tabakové výrobky v tlači a iných vytičených publikáciách, v rozhlase a v službách informačnej spoločnosti. Takisto zakazuje tabakovým spoločnostiam sponzorovanie rozhlasových programov a medzinárodných akcií. Navyše v odôvodnení 14 smernice 2003/33/ES sa jasne uvádza, že smernica o televízii bez hraníc zakazuje všetky formy priamych i nepriamych audiovizuálnych komerčných oznámení týkajúcich sa cigariet a iných tabakových výrobkov vo vysielacích službách, tak ako to bude aj vo všetkých audiovizuálnych mediálnych službách, ak sa prijme súčasný návrh.

Tento návrh v plnej miere berie do úvahy základné práva a zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie, najmä jej článkom 11. V tomto ohľade tento návrh žiadnym spôsobom nebráni členským štátom uplatňovať ich ústavné predpisy súvisiace so slobodou tlače a slobodou prejavu v médiách.

2) KONZULTÁCIE SO ZÚČASTNENÝMI STRANAMI A HODNOTENIE DOSAHU

• Konzultácie so zúčastnenými stranami

Formy konzultácií, hlavné cieľové odvetvia a všeobecná charakteristika respondentov

Prvé verejné konzultácie sa konali v roku 2003. Komisia uverejnila diskusné dokumenty na svojej internetovej stránke a vyzvala zúčastnené strany, aby odovzdali svoje písomné príspevky do 15. júla 2003. Komisia dostala vyše 150 písomných príspevkov (okolo 1 350 strán) od všetkých príslušných strán (súkromných a verejných prevádzkovateľov vysielania, regulátorov, výrobcov, držiteľov práv) a väčšiny členských štátov. Následne bola zorganizovaná séria verejných vypočutí.

V oznámení o budúcnosti európskej regulačnej politiky v audiovizuálnej oblasti [KOM(2003) 784 z 15.12.2003] sa vyvodil záver z tohto prvého kola konzultácií a vznikli tri cieľové skupiny, aby odborníci prediskutovali i) pôsobnosť budúceho nariadenia, ii) primerané pravidlá televíznej reklamy a iii) právo na informácie / krátke spravodajstvo.

Výsledky cieľových skupín sa zhrnuli v „problémovej štúdii“ uverejnenej v júli 2005 pre audiovizuálnu konferenciu spoluorganizovanú predsedníctvom Spojeného kráľovstva. Komisia dostala v tomto druhom kole konzultácií podania od viac ako 200 zúčastnených strán vrátane IKT spoločností, telekomunikačných operátorov a poskytovateľov internetových služieb. Konzultácie vyvolali širokú debatu o nastolených problémoch so všetkými hlavnými zúčastnenými, ktorá vyvrcholila na liverpoolskej konferencii v septembri 2005.

V roku 2005 sa otvorené konzultácie viedli cez internet od 11. júla 2005 do 5. septembra 2005. Komisia dostala reakcie od 206 zúčastnených.

Výsledky oboch konzultácií sú dostupné na internetových stránkach Komisie:

<http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/review-twtf2003/contribution.htm>

Zhrnutie reakcií a spôsobov, akými sa zohľadnili

Pôsobnosť budúceho nariadenia

Diskusia jasne ukázala, že dôležitou zásadou je technologická neutralita. Členské štáty, spotrebiteľské organizácie a prevádzkovatelia verejnoprávneho vysielania podporujú revíziu pravidiel o obsahu televízneho vysielania v rámci komplexného regulačného rámca pre všetky audiovizuálne mediálne služby. Všetci sa však zhodujú, že horizontálny prístup k obsahu môže fungovať len vtedy, ak lineárne aj nelineárne služby podliehajú dvojstupňovému systému pravidiel.

Väčšinový názor pri konzultáciách bol, že rozlišovanie medzi lineárnymi a nelineárnymi službami je životaschopný, na budúcnosť orientovaný základ pre právnu definíciu.

Reklama

Pokiaľ ide o kvantitatívne pravidlá, uvažovalo sa o istej flexibilitě týkajúcej sa pravidiel vkladania a denných limitov reklamy. Táto myšlienka našla širokú podporu v priemysle a do istej miery aj medzi prevádzkovateľmi verejnoprávneho vysielania a niektorými členskými štátmi.

Mnohí zúčastnení zdôraznili užitočnosť koregulácie a samoregulácie v oblasti reklamy.

Ochrana neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti

Pokiaľ ide o ochranu neplnoletých a podnecovanie nenávisťi, zdá sa, že existuje dosť široká zhoda na súčasnom vyváženom stave v smernici o televízii bez hraníc. Členské štáty, prevádzkovatelia verejnoprávneho vysielania, náboženské organizácie aj organizácie spotrebiteľov a divákov vyjadrili názor, že tieto hodnoty by sa mali vzťahovať aj na nelineárne služby, a nie len na tradičnú televíziu.

Kultúrna rozmanitosť

Hoci sa všetci zhodujú na tom, že úlohou živého európskeho audiovizuálneho výrobného sektoru je odrážať rozmanitosť našich kultúr, je jasné, že v svete služieb na požiadanie časové kvóty neprichádzajú do úvahy. Na druhej strane sa uznáva, že smernica by mala komplexným spôsobom zaistiť voľný pohyb nelineárných služieb na vnútornom trhu a že tejto otázke treba venovať pozornosť.

Právo na informácie a krátke výťahy

Rôzni zúčastnení pristupujú k právu na informácie a krátke výťahy rozlične: na jednej strane niektorí zúčastnení tvrdia, že harmonizácia rozličných regulačných rámcov na európskej úrovni nie je potrebná, kým na druhej strane verejní prevádzkovatelia vysielania si myslia, že súčasné podmienky rokovania neľahčujú prístup ku krátkym výťahom, takže ustanovenie smernice by v tomto ohľade pomohlo.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Príslušné vedecké/odborné oblasti

- porovnávacia štúdia o dosahu kontrolných opatrení na trhy televíznej reklamy v členských štátoch Európskej únie (Carat);
- štúdia o dosahu opatrení na podporu distribúcie a výroby televíznych programov - na úrovni Spoločenstva a štátov (David Graham and Associated Ltd.);
- štúdia o koregulačných opatreniach v mediálnom sektore (Hans Bredow Institut);
- štúdia o uplatňovaní pravidiel týkajúcich sa televíznej reklamy, sponzorstva a televíznej ponuky tovarov (teleshoppingu) (Audimetrie);
- Hodnotenie dosahu (Rand).

Použitá metodika

Porovnanie s referenčnými hodnotami (benchmarking), štatistický výskum, kvalitatívne pohovory, bibliografický výskum, zber faktov a čísel zohľadňujúci ekonomické parametre, ako aj technologické faktory.

Hlavné organizácie/znalci, ktorí poskytli konzultácie

Cieľové skupiny, Carat, RAND, David Graham and Associated Ltd., Hans Bredow Institut, S.A. Audiometrie a všetci zúčastnení na dvoch verejných konzultáciách.

Zhrnutie získaných a použitých odporúčaní

Možnosť existencie vážnych rizík s nezvratnými následkami sa neuvádzala.

- Štúdia o dosahu opatrení týkajúcich sa podpory distribúcie a výroby televíznych programov potvrdzuje, že články 4 a 5 smernice o televízii bez hraníc sa osvedčili ako uspokojivý a stabilný rámec podpory európskej a nezávislej produkcie a kultúrnej rozmanitosti. Odkedy nadobudli účinnosť, mali výrazne pozitívny dosah nielen z hľadiska zvýšeného podielu európskych diel v programovej skladbe európskych televízií, ale aj z kultúrneho a ekonomického hľadiska.
- Dosah regulácie na trhy televíznej reklamy (články 10-20 smernice o televízii bez hraníc): prevádzkovatelia vysielania naliehavo požadujú zjednodušenie či dokonca zrušenie článku 11, ktorý považujú za priveľmi zložitý. Počet prestávok je nižší v krajinách s prísnu reguláciou a vyšší na deregulovaných trhoch. Analýza dokazuje, že obmedzenia stanovené v článku 18 zabezpečujú dobrú vyváženosť medzi ochranou diváka a potrebami trhu. Pokiaľ ide o umiestňovanie produktov, jasné a presné informovanie verejnosti o umiestnení inzerentovho produktu v programe by umožnilo vyhnúť sa obvineniu zo skrytej reklamy.

Prostriedky použité na zverejnenie odborných odporúčaní

Internetová stránka GR pre informačnú spoločnosť a médiá:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm.

- **Hodnotenie dosahu**

Vychádzajúc z preskúmania smernice o televízii bez hraníc existuje päť možností:

(1) Zrušenie smernice

Z hľadiska vnútorného trhu audiovizuálnych služieb, ochrany neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti, spotrebiteľov a verejného poriadku, ako aj podpory kultúrnej rozmanitosti by zrušenie smernice znamenalo, že by sa uplatňovali len vnútroštátne pravidlá a zásada krajiny pôvodu by bola pre všetkých prevádzkovateľov vysielania stratená.

(2) Ponechanie smernice bez zmien

Každé hodnotenie dosahu musí vziať do úvahy scenár, v ktorom sa nič nezmení (status quo). To poskytuje referenčný bod pre vyhodnotenie diferenciálnych dosahov.

(3) Zameranie zmien a objasnenie textu

Smernica by bola zrevidovaná tak, aby aktualizovala definície v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, aby sa ozrejnilo, že pokrýva všetky lineárne služby podobné televízii. Smernica by nezahŕňala nelineárne služby.

(4) Komplexný rámec s odstupňovaným prístupom k lineárnym a nelineárnym službám

Táto smernica by vytvorila komplexný rámec pre všetky formy elektronického poskytovania audiovizuálneho obsahu, ale k rôznym typom služieb (konkrétne lineárnym a nelineárnym) by pristupovala rôzne. Nelineárne služby by podliehali len základnému stupňu pravidiel.

(5) Úplná harmonizácia s rovnakým prístupom k lineárnym a nelineárnym službám

Toto by si vyžadovalo zavedenie smernice o službách audiovizuálneho obsahu, ktorá by pristupovala ku všetkým typom služieb na rovnakom základe. Všetky ustanovenia tejto smernice — počnúc zásadou krajiny pôvodu a končiac požiadavkami európskej a nezávislej produkcie — by sa uplatňovali rovnako na lineárnych aj nelineárnych poskytovateľov.

Hodnotenie dosahu podrobne rozoberá možnosti č. 2, 3 a 4.

Zrušenie smernice — možnosť č. 1 — by neprinieslo prospech ani operátorom, ktorí by už nemohli pôsobiť na koordinovanom a otvorenom celoeurópskom audiovizuálnom trhu, ani spotrebiteľom, ktorí by stratili záruku prístupu k veľkému počtu audiovizuálnych služieb rešpektujúcich minimálne štandardy kvality nezávisle od ČŠ pôvodu. V skutočnosti počas rozsiahlych verejných konzultácií, o ktorých sa zmieňuje prvá kapitola, ani jeden zo zúčastnených nenavrhol nič v tomto zmysle. Z týchto dôvodov nemožno možnosť č. 1 považovať za realistickú a hodnotenie dosahu sa ňou nezaoberá.

Možnosť č. 5 vyzýva na plnú harmonizáciu celého audiovizuálneho priemyslu. Neuvažovalo sa ani o nej, pretože jej uskutočnenie v súčasnom kontexte vysoko rozmanitého, rýchlo sa vyvíjajúceho priemyslu podliehajúceho premenlivej zmesi ekonomických, politických a spoločensko-kultúrnych záujmov sa v dohľadnom čase zdá nemožné. Znova ani jeden zo zúčastnených nepredložil návrh v tomto zmysle.

Deväť hlavných skupín zúčastnených, administratívy členských štátov a Komisia boli označení ako priamo alebo nepriamo angažovaní na implementácii nariadenia vychádzajúceho zo smernice o televízii bez hraníc alebo jej revízie. Pre týchto zúčastnených je podrobná analýza dosahu zhrnutá v tabuľkách troch možností politiky, ako sú uvedené vyššie, s prihliadnutím na hlavné otázky prediskutované počas verejných konzultácií — pozri prílohu

Analýza preukázala, že možnosť zachovať status quo (možnosť č. 2) by mala negatívne dôsledky pre značne veľký počet zúčastnených. Len niekoľkým zúčastneným by evidentne prospelo, keby smernica zostala v súčasnej podobe.

Podľa analýzy by možnosť č. 3 mala dosah na menej zúčastnených vzhľadom na obmedzený rozsah a zlepšila by vyváženosť rizika a prínosu takisto len pre niekoľko zúčastnených. U niektorých z nich by táto možnosť nevedla k výraznej zmene celkových podmienok, zatiaľ čo v menšom množstve prípadov by znamenala pozitívny scenár.

Komplexný legislatívny rámec s odstupňovaným prístupom k lineárnym a nelineárnym službám by predstavoval takmer opak možnosti zachovať status quo vzhľadom na počet zúčastnených, ktorým by komplexná úprava smernice priniesla prospech alebo na ktorých by mala negatívny dosah. Kým relatívnu väčšinu zúčastnených by nečakala zmena podmienok, táto možnosť by predstavovala podstatne zlepšený scenár pre veľký počet zúčastnených. Len v niekoľkých prípadoch by sa podmienky zhoršili, za predpokladu, že by sa potvrdila séria hypotéz.

Komisia vykonala hodnotenie dosahu v súlade s pracovným programom, správa o ňom je pripojená k pracovnému legislatívnemu návrhu a bude sprístupnená na internetovej stránke GR pre informačnú spoločnosť a médiá.

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm.

3) PRÁVNE ČASTI NÁVRHU

- **Zhrnutie navrhovanej akcie**

- Zmena a doplnenie smernice

- Spoločné minimálne pravidlá pre všetky audiovizuálne mediálne služby (vrátane nelineárných služieb)

- Flexibilita a modernizácia pravidiel reklamy pri zabezpečení ochrany spotrebiteľov a plnení všeobecných úloh verejného poriadku

- **Právny základ**

Články 47 ods. 2 a 55 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

- **Zásada subsidiarity**

So zreteľom na nastupujúce audiovizuálne mediálne služby na požiadanie rastú obavy, že rozdiely vo vnútroštátnych predpisoch vzťahujúcich sa na tieto služby vytvoria prekážky pre súťaž na vnútornom trhu. Revízia smernice o televízii bez hraníc musí venovať pozornosť zlepšeniu podmienok zriadenia a fungovania vnútorného trhu, tak aby vylúčila (existujúce alebo pravdepodobné) prekážky uplatňovania základnej slobody poskytovania služieb vyplývajúce z vnútroštátnych pravidiel alebo zo zjavného narušenia hospodárskej súťaže v dôsledku rozdielov medzi vnútroštátnymi pravidlami upravujúcimi nové služby (na požiadanie).

Existuje reálne riziko právnej neistoty, ak by sa členské štáty v súvislosti s objavením sa audiovizuálnych služieb na požiadanie z dôvodov verejného záujmu odchyľili od zásady krajiny pôvodu, čo by viedlo k tomu, že audiovizuálne služby na požiadanie by v rôznych členských štátoch podliehali neharmonizovaným pravidlám. Súčasne, ako ukázal dotazník, ktorý Komisia nedávno rozoslala členom kontaktného výboru TVWF, väčšina členských štátov už upravuje nelineárne služby (na požiadanie) s prihliadnutím na hlavné nastolené otázky. V skutočnosti predpisy členských štátov pre audiovizuálne služby na požiadanie sa líšia, pričom 23 z 25 členských štátov má určitú formu regulácie pre väčšinu príslušných subjektov. Bez harmonizovaného európskeho prístupu by celoeurópske ponuky trpeli nedostatkom právnej istoty a mohli by si vybrať presun mimo EÚ, čím by zo strednodobého hľadiska poškodili ekonomiku členských štátov.

- **Zásada proporcionality**

Návrh ponúka len minimálnu harmonizáciu, aby sa zaistil slobodný pohyb audiovizuálnych mediálnych služieb na vnútornom trhu. Čo sa týka vykonávania, výslovne odkazuje na koreguláciu a samoreguláciu.

Návrh výrazne zredukuje zložitosť spojenú so sledovaním pravidiel týkajúcich sa televíznej reklamy. Keďže harmonizácia minimálnych pravidiel pre nelineárne audiovizuálne mediálne služby zväčša operátorom neprináša nové povinnosti, len ich harmonizuje na európskej úrovni, aby realizovala zásadu krajiny pôvodu, zdá sa z toho dôvodu úmerná cieľu návrhu.

- **Výber nástrojov**

Navrhované nástroje: smernica, koregulácia, samoregulácia

Návrh ponúka sadu nástrojov: kde sa dotýka základných práv, je potrebná regulácia. Koregulácia sa už široko využíva so zreteľom na ochranu neplnoletých osôb a návrh by mal povzbudiť koregulačné režimy v oblastiach koordinovaných touto smernicou. Takéto režimy musia byť všeobecne prijaté hlavnými zúčastnenými a musia poskytovať možnosť účinného presadzovania.

4) VPLYV NA ROZPOČET

Návrhu nemá žiadny vplyv na rozpočet Spoločenstva.

5) ĎALŠIE INFORMÁCIE

- **Simulácia, skúšobná fáza a prechodné obdobie**

Pre návrh existuje prechodné obdobie.

- **Zjednodušenie**

V návrhu sa ustanovuje zjednodušenie právnych predpisov.

Pravidlá týkajúce sa televíznej reklamy v súčasnej smernici o televízii bez hraníc budú značne zjednodušené. Denný limit sa zruší, reklamné kategórie sa zjednodušia a pravidlo o vkladaní reklamy bude jasnejšie a flexibilnejšie.

Návrh je zaradený do pracovného a legislatívneho programu Komisie pod odkazom 2005/INFSO/032.

- **Preskúmanie/revízia/doložka o platnosti**

Návrh obsahuje ustanovenie o preskúmaní.

- **Tabuľka zhody**

Členské štáty sú povinné informovať Komisiu o znení vnútroštátnych ustanovení transponujúcich smernicu, ako aj o znení tabuľky zhody medzi vnútroštátnymi ustanoveniami a smernicou.

- **Európsky hospodársky priestor**

Navrhovaná úprava sa týka EHP, a preto by mala byť rozšírená na Európsky hospodársky priestor.

- **Stručné vysvetlenie návrhu**

Cieľom revízie je definovať pravidlá pre audiovizuálne mediálne služby spôsobom neutrálnym z hľadiska platformy, čo by znamenalo, že na rovnaký druh služieb sa vzťahujú rovnaké základné pravidlá. Súbor uplatniteľných pravidiel už nebude závisieť od dodávateľskej platformy, ale od povahy služby. Budúce nariadenie bude rozlišovať medzi lineárnymi audiovizuálnymi službami čiže „vysielaním“ vrátane televízneho vysielania cez internet (IPTV), streamingu alebo web-castingu na jednej strane a nelineárnymi službami, ako je „video na požiadanie“ na druhej strane.

Meniaca a doplňujúca smernica zavádza nové definície sústredené okolo pojmu „audiovizuálna mediálna služba“ v článku 1 menenej a doplňovanej smernice. Definícia audiovizuálnych mediálnych služieb sa vzťahuje na masovokomunikačné prostriedky v ich funkcii informovať, zabávať a vzdelávať, no nevzťahuje sa na nijakú formu súkromnej korešpondencie, ako sú e-maily odosielané obmedzenému počtu adresátov. Táto definícia sa nevzťahuje ani na žiadnu zo služieb, ktorých hlavným účelom nie je poskytovať audiovizuálny obsah, aj keď takéto služby obsahujú isté

audiovizuálne prvky. Netýka sa ani služieb, pri ktorých je audiovizuálny obsah len doplnkom, a nie hlavným účelom ich poskytovania.

Nové články 3c až 3h obsahujú základný stupeň pravidiel pre všetky audiovizuálne mediálne služby. V dôsledku toho niektoré zo špecifických ustanovení pre televízne vysielanie, ako sú články 7, 12 a 22a, možno zrušiť.

Nelineárne služby (na požiadanie) budú podliehať istým minimálnym zásadám so zreteľom na

- ochranu neplnoletých osôb
- zákaz podnecovania nenávisťi
- identifikáciu poskytovateľa mediálnych služieb;
- identifikáciu komerčného oznámenia
- isté kvalitatívne obmedzenia komerčných oznámení (napr. týkajúcich sa alkoholu alebo zameraných na neplnoleté osoby).

Nový článok 3b prináša pravidlo o nediskriminačnom uplatňovaní práva na krátke spravodajstvo pre lineárne služby.

Hlavné zmeny v kapitole IV o televíznej reklame sa týkajú flexibilných pravidiel pre vkladanie reklamy (zmenený a doplnený článok 11), jasných pravidiel pre umiestňovanie produktov, zrušenia denného limitu televíznej reklamy (pôvodný článok 18) a vynechania kvantitatívnych reštrikcií vo vzťahu k televíznej ponuke tovarov (teleshoppingu) (pôvodný článok 18a).

Denný limit troch hodín reklamy na jednotlivé dni sa považuje za zastaraný, keďže sa v praxi vôbec neuplatňuje, a preto sa vypúšťa. Pravidlá vkladania sa zjednodušili a spružnili. Namiesto nutnosti – ako je to doteraz - oddelovať jednotlivé reklamné bloky dvadsaťminútovým časovým intervalom si odteraz prevádzkovatelia vysielania môžu vybrať najvhodnejší okamih na vkladanie reklamy do programov. Televízne filmy, kinematografické diela, detské programy a spravodajské programy však možno prerušovať reklamou len raz za každý časový interval 35 minút.

Návrh

**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, KTOROU SA MENÍ
A DOPLŇA SMERNICA RADY 89/552/EHS**

o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a najmä na jej články 47 ods. 2 a 55,

so zreteľom na návrh Komisie³,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru⁴,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov⁵,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy⁶,

keďže:

- (1) V smernici 89/552/EHS sa koordinujú určité ustanovenia zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúce sa vykonávania činností televízneho vysielania. Nové technológie prenosu audiovizuálnych mediálnych služieb si však žiadajú úpravu regulačného rámca, ktorá by zohľadnila dosah štrukturálnych zmien a technologického rozvoja na obchodné modely, najmä na financovanie komerčného vysielania, a zabezpečovala optimálne podmienky konkurencieschopnosti pre európske informačné technológie, mediálny priemysel a služby.
- (2) Zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia v členských štátoch, ktoré sa týkajú vykonávania činností televízneho vysielania, už koordinuje smernica 89/552/EHS, kým pravidlá použiteľné na činnosti, ako sú audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, obsahujú rozdielnosti, z ktorých by mohli niektoré brániť slobodnému pohybu týchto služieb v rámci Európskej únie a mohli by narušiť hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu. Najmä článok 3 ods. 4 smernice 2000/31/ES umožňuje členským štátom odchýliť sa od zásady krajiny pôvodu zo špecifických dôvodov verejného záujmu.

³ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

⁴ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

⁵ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

⁶ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

- (3) Dôležitosť audiovizuálnych médií pre spoločnosti, demokraciu a kultúru odôvodňuje uplatňovanie osobitných pravidiel na tieto služby.
- (4) Tradičné audiovizuálne mediálne služby a nastupujúce audiovizuálne mediálne služby na požiadanie ponúkajú významné pracovné príležitosti v Spoločenstve, najmä v malých a stredných podnikoch, a podporujú ekonomický rast a investície.
- (5) Pre európske spoločnosti poskytujúce audiovizuálne mediálne služby existuje právna neistota a nerovnaké súťažné podmienky, čo sa týka právneho režimu, ktorým sa riadia nastupujúce služby na požiadanie, preto je potrebné nielen vyhnúť sa narušovaniu hospodárskej súťaže, ale aj zlepšiť právnu istotu a uplatniť aspoň základný stupeň koordinovaných pravidiel na všetky audiovizuálne mediálne služby.
- (6) Komisia prijala oznámenie o budúcnosti európskej regulačnej politiky v audiovizuálnej oblasti⁷, v ktorom zdôrazňuje, že regulačná politika v tomto sektore musí teraz aj v budúcnosti zabezpečovať isté verejné záujmy, ako sú kultúrna rozmanitosť, právo na informácie, ochrana neplnoletých osôb a ochrana spotrebiteľov.
- (7) Komisia prijala iniciatívu „i2010: Európska informačná spoločnosť“⁸, aby podporila rast a pracovné miesta v informačnej spoločnosti a mediálnom priemysle. i2010 je komplexná stratégia navrhnutá s cieľom povzbudiť rozvoj digitálnej ekonomie v kontexte konvergencie informačných a mediálnych služieb, sietí a zariadení modernizáciou a využitím všetkých nástrojov politiky EÚ: regulačných nástrojov, výskumu a partnerstva s priemyslom. Komisia sa zaviazala vytvoriť konzistentný rámec vnútorného trhu pre informačnú spoločnosť a mediálne služby modernizáciou právneho rámca pre audiovizuálne služby, počnúc návrhom Komisie z roku 2005 modernizovať smernicu o televízii bez hraníc.
- (8) Európsky parlament prijal 6. septembra 2005 rezolúciu o uplatňovaní článkov 4 a 5 smernice 89/552/EHS, zmenenej a doplnenej smernicou 97/36/ES, na obdobie rokov 2001-2002 (Weberova správa)⁹. Táto rezolúcia si vyžaduje prispôsobenie existujúcej smernice o televízii bez hraníc štrukturálnym zmenám a technologickému rozvoju pri plnom rešpektovaní základných zásad, ktoré zostávajú v platnosti. Okrem toho v zásade podporuje všeobecný prístup základných pravidiel pre všetky audiovizuálne mediálne služby a ďalších pravidiel pre lineárne („vysielacie“) služby.
- (9) Táto smernica zlepšuje dodržiavanie základných práv a v plnej miere uplatňuje zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie, najmä jej článkom 11. V tomto ohľade táto smernica žiadnym spôsobom nebráni členským štátom uplatňovať ich ústavné predpisy súvisiace so slobodou tlače a slobodou prejavu v médiách.
- (10) V dôsledku zavedenia minimálneho súboru harmonizovaných povinností v článkoch 3c až 3h a v oblastiach harmonizovaných touto smernicou sa členské štáty už nemôžu

⁷ Oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov. Budúcnosť európskej regulačnej politiky v audiovizuálnej oblasti - KOM(2003) 784, 15.12.2003.

⁸ Oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov. „i2010 – Európska informačná spoločnosť pre rast a zamestnanosť“ - KOM(2005) 229, 1.6.2005.

⁹ Rezolúcia Európskeho parlamentu o uplatňovaní článkov 4 a 5 smernice 89/552/EHS (o televízii bez hraníc), zmenenej a doplnenej smernicou 97/36/ES na obdobie rokov 2001-2002, A6-0202/2005.

odchýliť od zásady krajiny pôvodu so zreteľom na ochranu neplnoletých osôb a boj proti podnecovaniu k nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo štátnej príslušnosti a proti porušovaniu ľudskej dôstojnosti v prípade jednotlivých osôb alebo na ochranu spotrebiteľov podľa článku 3 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES¹⁰.

- (11) Smernica 2002/21/ES Európskeho parlamentu a Rady¹¹ podľa svojho článku 1 ods. 3 sa nedotýka opatrení prijatých na úrovni Spoločenstva alebo vnútroštátnej úrovni so zámerom sledovať ciele všeobecného záujmu, najmä vo vzťahu k regulácii obsahu a audiovizuálnej politiky.
- (12) V žiadnom ustanovení tejto smernice by sa od členských štátov nemalo vyžadovať, a ani by sa nemali povzbudzovať, aby zavádzali nový systém vydávania licencií alebo administratívneho oprávňovania pre akýkoľvek typ média.
- (13) Definícia audiovizuálnych mediálnych služieb sa vzťahuje na všetky audiovizuálne masovokomunikačné služby, či už plánované, alebo na požiadanie. Jej rozsah sa však obmedzuje na služby, ako ich definuje zmluva, a preto sa vzťahuje na všetky formy hospodárskych činností vrátane podnikania vo verejných službách, no nevzťahuje sa na nehospodárske činnosti, ako sú čisto súkromné internetové stránky.
- (14) Definícia audiovizuálnych mediálnych služieb sa vzťahuje na masovokomunikačné prostriedky v ich funkcii informovať, zabávať a vzdelávať, no nevzťahuje sa na nijakú formu súkromnej korešpondencie, napríklad na e-maily odosielané obmedzenému počtu adresátov. Táto definícia sa nevzťahuje ani na služby neurčené na distribúciu audiovizuálneho obsahu, čiže také, kde audiovizuálny obsah je len vedľajším doplnkom služby, a nie jej hlavným účelom. Príkladmi sú internetové stránky, ktoré obsahujú audiovizuálne prvky slúžiace len na doplnenie; sú to napríklad animované grafické prvky, krátke reklamné spoty alebo informácie týkajúce sa nejakého produktu či neaudiovizuálnej služby.
- (15) Táto smernica sa nevzťahuje na elektronické verzie novín a časopisov.
- (16) Termín „audiovizuálny“ sa vzťahuje na pohybujúce sa obrazy so zvukom alebo bez zvuku, takže zahŕňa nemé filmy, ale nevzťahuje sa na zvukové prenosy alebo rozhlasové vysielanie.
- (17) Pre definíciu úlohy poskytovateľa mediálnych služieb, a tým aj pre definíciu audiovizuálnych mediálnych služieb je najpodstatnejší pojem redakčnej zodpovednosti. Táto smernica nemá dopad na výnimky zo zodpovednosti ustanovené v smernici 2000/31/ES.
- (18) Okrem reklamy a televíznej ponuky tovarov (teleshoppingu) sa zavádza širšia definícia audiovizuálnych komerčných oznámení. Zahŕňa pohybujúce sa obrazy so zvukom alebo bez zvuku, ktoré sprevádzajú audiovizuálne mediálne služby a sú upravené tak, aby priamo alebo nepriamo propagovali tovar, služby alebo dobré meno, prípadne fyzickú či právnickú osobu vyvíjajúcu hospodársku činnosť, a preto do nej nepatria oznamy verejných služieb a výzvy na dobročinnosť vysielané bezplatne.

¹⁰ Ú. v. ES L 178, 17. 7. 2000, s. 1.

¹¹ Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 33.

- (19) Kľúčovým prvkom tejto smernice zostáva zásada krajiny pôvodu, keďže je nevyhnutná pre vytvorenie vnútorného trhu. Táto zásada sa preto musí uplatňovať na všetky audiovizuálne mediálne služby, aby sa pre poskytovateľov mediálnych služieb zabezpečila právna istota ako potrebný základ nového obchodného modelu a nasadenia týchto služieb. Je nevyhnutná aj na zabezpečenie slobodného prúdenia informácií a audiovizuálnych programov na vnútornom trhu.
- (20) Technologický rozvoj, najmä so zreteľom na digitálne satelitné programy, znamená, že vedľajšie kritériá sa musia upraviť tak, aby sa zaistila vhodná regulácia a účinná realizácia a aby účastníci získali skutočný vplyv na náplň služby audiovizuálneho obsahu.
- (21) Keďže sa táto smernica týka služieb ponúkaných širokej verejnosti v Európskej únii, mala by sa vzťahovať len na audiovizuálne mediálne služby, ktoré môže priamo alebo nepriamo prijímať verejnosť v jednom alebo viacerých členských štátoch pomocou štandardného vybavenia spotrebiteľa. Definícia „štandardného vybavenia spotrebiteľa“ by sa mala ponechať na príslušné vnútroštátne orgány.
- (22) Články 43 až 48 zmluvy ustanovujú základné právo na slobodu usadiť sa. Preto poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb si vo všeobecnosti môžu slobodne vybrať členský štát, v ktorom sa usadia. Európsky súdny dvor tiež zdôraznil, že „zmluva nezakazuje podniku uplatňovať slobodu poskytovania služieb, ak neponúka služby v členskom štáte, v ktorom má sídlo“¹².
- (23) Členské štáty však musia mať možnosť uplatniť prísnejšie pravidlá v oblastiach koordinovaných touto smernicou voči poskytovateľom audiovizuálnych mediálnych služieb spadajúcim pod ich právomoc. Na zabezpečenie toho, aby sa takéto pravidlá neobchádzali, je vhodným riešením kodifikácia judikatúry Európskeho súdneho dvora¹³ kombinovaná s účinnejšou procedúrou. Takéto riešenie zohľadňuje záujmy členských štátov a pritom nespochybňuje náležité uplatnenie zásady krajiny pôvodu.
- (24) Podľa tejto smernice môžu členské štáty napriek uplatneniu zásady krajiny pôvodu prikročiť k opatreniam obmedzujúcim slobodu pohybu televízneho vysielania, no len za istých podmienok uvedených v článku 2a tejto smernice a pri dodržaní postupu stanoveného touto smernicou. Podľa Európskeho súdneho dvora však akékoľvek obmedzenie slobody poskytovania služieb, ako napríklad výnimku z niektorej základnej zásady zmluvy, treba vykladať obmedzujúcim spôsobom¹⁴.
- (25) Komisia v svojom oznámení Rade a Európskemu parlamentu o lepšej regulácii pre rast a zamestnanosť v Európskej únii¹⁵ zdôraznila, že je potrebná dôkladná analýza vhodného regulačného prístupu, najmä kde je pre relevantný sektor a problém vhodnejšie uprednostniť právne predpisy a kde by sa mali zväziť iné možnosti ako koregulácia alebo samoregulácia. Dohodnuté definície, kritériá a postupy pre

¹² Vec C-56/96 VT4, odsek 22; vec C-212/97 Centros vs. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; pozri aj: vec C-11/95 Komisia vs. Belgické kráľovstvo a vec C-14/96 Paul Denuit.

¹³ Vec C-212/97 Centros vs. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; vec C-33/74 Van Binsbergen vs. Bestuur van de Bedrijfsvereniging; vec C-23/93 TV 10 SA vs. Commissariaat voor de Media, odsek 21.

¹⁴ Vec C-355/98 Komisia vs. Belgicko [2000] ECR I-1221, odsek 28; vec C-348/96 Calfa [1999] ECR I-0011, odsek 23.

¹⁵ KOM (2005) 97.

koreguláciu a samoreguláciu poskytuje medziinštitucionálny dohovor o zlepšení právnych predpisov¹⁶. Skúsenosti ukázali, že pri poskytovaní vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov majú dôležitú úlohu koregulačné a samoregulačné nástroje implementované v zhode s rozličnými právnymi tradíciami členských štátov.

- (26) Prevádzkovatelia vysielania môžu získať výhradné práva na zábavu týkajúce sa udalostí verejného záujmu. Je však dôležité podporovať pluralizmus rozmanitosťou výroby spravodajstva a programov v rámci celej Európskej únie a dodržiavať zásady uznané v článku 11 Charty základných práv Európskej únie.
- (27) Preto by, s cieľom zabezpečiť základnú slobodu prijímania informácií a postarať sa o plnú a riadnu ochranu záujmov divákov v Európskej únii, mali tí, ktorí uplatňujú výhradné práva na udalosť verejného záujmu, uznať ostatným prevádzkovateľom vysielania a sprostredkovateľom, pokiaľ konajú v záujme prevádzkovateľa vysielania, právo na zaradenie krátkych výťahov do všeobecných spravodajských programov za spravodlivých, rozumných a nediskriminujúcich podmienok pri patričnom zohľadnení výhradných práv. Takéto podmienky by sa mali oznámiť s istým predstihom pred udalosťou verejného záujmu, aby ostatní mali dostať času na uplatnenie takéhoto práva. Vo všeobecnosti by takéto krátke výňatky nemali presiahnuť 90 sekúnd.
- (28) Nelineárne služby sa líšia od lineárnych služieb z hľadiska prístupnosti výberu a ovládania pre používateľa a z hľadiska svojho vplyvu na spoločnosť¹⁷. To oprávňuje použitie miernejšej regulácie v prípade nelineárnych služieb, ktoré musia spĺňať len základné pravidlá ustanovené v článkoch 3c až 3h.
- (29) Z dôvodu špecifickej povahy audiovizuálnych mediálnych služieb, najmä vplyvu týchto služieb na spôsob, akým si ľudia vytvárajú názory, je nevyhnutné, aby používatelia presne vedeli, kto je zodpovedný za obsah týchto služieb. Preto je dôležité, aby členské štáty zabezpečili, aby sa poskytovatelia mediálnych služieb postarali o ľahký, priamy a stály prístup k potrebným informáciám o tom, kto je redakčne zodpovedný za obsah. Je na každom členskom štáte, aby rozhodol o praktických podrobnostiach spôsobu dosiahnutia tohto cieľa bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek ďalšie relevantné právne ustanovenia Spoločenstva.
- (30) V súlade so zásadou proporcionality sú opatrenia ustanovené v tejto smernici striktne obmedzené na minimum potrebné na dosiahnutie cieľa riadneho fungovania vnútorného trhu. Ak je potrebné konanie na úrovni Spoločenstva a s cieľom zabezpečiť oblasť, ktorá je skutočne bez vnútorných hraníc, čo sa týka audiovizuálnych mediálnych služieb, musí táto smernica zabezpečiť vysokú úroveň ochrany cieľov všeobecného záujmu, najmä ochrany neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti.
- (31) Škodlivý obsah a správanie v audiovizuálnych mediálnych službách zostávajú naďalej problémom pre právnikov, priemysel a rodičov. Objavia sa aj nové výzvy, najmä v spojitosti s novými platformami a novými produktmi. Preto je potrebné, aby sa vo všetkých audiovizuálnych mediálnych službách a v audiovizuálnych komerčných

¹⁶ Ú. v. EÚ C 321, 31.12.2003, s. 1.

¹⁷ Pozri napr. vec C- 89/04, Mediakabel.

oznámeniach zaviedli pravidlá na ochranu fyzického, mentálneho a morálneho vývoja neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti .

- (32) Opatrenia prijaté na ochranu neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti musia byť starostlivo vyvážené so základnými právami Európskej únie. Cieľom týchto opatrení by teda malo byť zabezpečenie primeranej úrovne ochrany neplnoletých osôb, najmä so zreteľom na nelineárne služby, ale nie zákaz obsahu určeného pre dospelých ako takého.
- (33) Žiadne z ustanovení tejto smernice, ktoré sa vzťahuje na ochranu neplnoletých osôb a verejného poriadku, bezpodmienečne nevyžaduje, aby sa príslušné opatrenia uskutočnili formou predbežnej kontroly audiovizuálnych mediálnych služieb.
- (34) Článok 151 ods. 4 zmluvy vyžaduje, aby Spoločenstvo pri svojich činnostiach podľa iných ustanovení tejto zmluvy zohľadňovalo kultúrne aspekty, najmä s cieľom rešpektovať a podporovať rozmanitosť svojich kultúr.
- (35) Nelineárne audiovizuálne mediálne služby majú potenciál čiastočne nahradiť lineárne služby. Preto by mali, kde je to možné, podporovať produkciu a distribúciu európskych diel a tak aktívne prispievať k podpore kultúrnej rozmanitosti. Bude dôležité pravidelne preskúmať uplatňovanie ustanovení týkajúcich sa podpory európskych diel audiovizuálnymi mediálnymi službami. V rámci hlásení stanovených v článku 3f ods. 3 členské štáty zohľadnia predovšetkým finančné príspevky takýchto služieb na výrobu európskych diel a nadobúdanie práv na ne, podiel európskych diel v katalógu audiovizuálnych mediálnych služieb, ako aj podiel na skutočnej zákaznickej spotrebe európskych diel.
- (36) Pri vykonávaní ustanovení článku 4 smernice 89/552/EHS v zmenenom a doplnenom znení by členské štáty mali prevádzkovateľom vysielania stanoviť povinnosť zaradiť primeraný podiel koprodukčných európskych diel alebo európskych diel nie domáceho pôvodu.
- (37) Je dôležité zabezpečiť, aby sa kinematografické diela vysielali v rámci časových intervalov dohodnutých medzi majiteľmi práv a poskytovateľmi audiovizuálnych mediálnych služieb.
- (38) Dostupnosť nelineárnych služieb zvyšuje možnosť výberu spotrebiteľa. Podrobné pravidlá upravujúce audiovizuálne komerčné oznámenia pre nelineárne služby sa takto javia neopodstatnené a nedávajú zmysel ani z technického hľadiska. Napriek tomu všetky audiovizuálne komerčné oznámenie by mali dodržiavať nielen pravidlá identifikácie, ale aj základný stupeň kvalitatívnych pravidiel, aby sa splnili ciele jasného verejného záujmu.
- (39) Ako Komisia uznala vo svojom výkladovom oznámení o istých aspektoch ustanovení o reklame v smernici o televízii bez hraníc, rozvoj nových reklamných techník a inovácie marketingu vytvorili nové účinné príležitosti pre komerčné oznámenia v tradičných vysielacích službách, ktoré im potenciálne umožňujú lepšiu súťaž za rovnakých podmienok, aké prinášajú inovácie v oblasti služieb na požiadanie¹⁸. Toto

¹⁸ Ú. v. EÚ C 102, 28.04.2004, s. 2.

interpretačné oznámenie zostáva v platnosti do tej miery, že odkazuje na ustanovenia smernice, ktorých sa nedotkne meniac a doplňujúca smernica.

- (40) Komerčný a technologický rozvoj dáva používateľom audiovizuálnych mediálnych služieb väčší výber a väčšiu zodpovednosť. Aby sa zachovala proporcionalita s cieľmi verejného záujmu, smernica musí pripustiť istý stupeň flexibility vzhľadom na lineárne audiovizuálne mediálne služby: zásada oddeľovania by sa mala obmedziť na reklamu a televíznu ponuku tovarov (teleshopping), umiestňovanie produktov by sa malo za istých okolností povoliť a mali by sa zrušiť niektoré kvantitatívne reštrikcie. Ak však ide o skryté umiestňovanie produktov, malo by sa zakázať. Zásada oddeľovania by nemala brániť používaniu nových reklamných techník.
- (41) Okrem praktík pokrytých súčasnou smernicou, smernica 2005/29/ES sa vzťahuje na nečestné obchodné postupy, ako sú zavádzajúce a agresívne postupy, ktoré sa vyskytujú v audiovizuálnych mediálnych službách. Navyše keďže smernicou 2003/33/ES, ktorá zakazuje reklamu a sponzorstvo pri cigaretách a iných tabakových výrobkoch v tlačených médiách, službách informačnej spoločnosti a rozhlasovom vysielaní, nie je smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania dotknutá z hľadiska špeciálnej charakteristiky audiovizuálnych mediálnych služieb, vzťah medzi smernicou 2003/33/ES a smernicou 89/552/EHS by mal zostať rovnaký aj po nadobudnutí účinnosti tejto smernice. Článok 88 ods. 1 smernice 2001/83/ES¹⁹, ktorý zakazuje reklamu pre širokú verejnosť na isté lieky, sa uplatňuje, ako je stanovené v odseku 5 toho istého článku, bez toho, aby bol dotknutý článok 14 smernice 89/552/EHS; vzťah medzi smernicou 2001/83/ES a smernicou 89/552/EHS by mal zostať rovnaký aj po nadobudnutí účinnosti tejto smernice.
- (42) Keďže nárast počtu nových služieb priniesol divákovi väčšie možnosti výberu, podrobné nariadenie týkajúce sa vkladania reklamných spotov s cieľom ochrany divákov už nie je opodstatnené. Hoci smernica nezvyšuje prípustné hodinové množstvo reklamy, ponecháva prevádzkovateľovi vysielania pružnosť s ohľadom na jej vkladanie, ak to neprímerane nenaruša integritu programov.
- (43) Smernica má zabezpečiť špecifický charakter európskeho televízneho prostredia, a preto obmedzuje možnosť prerušenia kinematografických diel a televíznych filmov, ako aj niektorých kategórií programov, ktoré ešte potrebujú špecifickú ochranu.
- (44) Obmedzenie množstva reklamy prípustného na jeden deň bolo z veľkej časti teoretické. Dôležitejší je limit v rámci hodiny, pretože sa uplatňuje aj v najexponovanejšom čase (prime time). Preto by sa denný limit mal zrušiť, kým hodinový limit pre reklamné spoty a spoty televíznej ponuky tovaru (teleshoppingu) by sa mal zachovať. Ani kvantitatívne obmedzenia času dostupného pre kanály televíznej ponuky tovaru (teleshoppingu) a reklamné kanály už nie je opodstatnené vzhľadom na nárast možností výberu spotrebiteľom. Obmedzenie reklamy na 20 % v rámci každej hodiny zostáva uplatniteľné s výnimkou časovo náročnejších foriem

¹⁹ naposledy zmenenej a doplnenej smernicou 2004/27/ES Európskeho parlamentu a Rady z 31. marca 2004, ktorou sa mení a doplňuje smernica 2001/83/ES, ktorou sa ustanovuje Zákonník Spoločenstva o humánných liekoch (Ú. v. EÚ L 136, 30.4.2004, s. 34).

reklamy, ako sú televízne propagačné akcie (telepromotions) a okná televíznej ponuky tovaru (teleshoppingu), ktoré si vyžadujú viac času vzhľadom na ich charakter a metódu prezentácie²⁰.

- (45) Praktiky skrytej reklamy táto smernica zakazuje pre jej negatívny vplyv na spotrebiteľov. Zákaz skrytej reklamy nezahŕňa legitímne umiestňovanie produktov v rámci tejto smernice.
- (46) Umiesťovanie produktov je realitou v kinematografických dielach aj v audiovizuálnych dielach vyrobených pre televíziu, ale členské štáty regulujú túto prax rozlične. Aby sa vytvorili rovnaké podmienky a zlepšila sa tak konkurencieschopnosť európskeho mediálneho priemyslu, je potrebné prijať pravidlá pre umiestňovanie produktov. Definícia umiestňovania produktov, ktorá sa tu uvádza, zahŕňa každú formu audiovizuálneho komerčného oznámenia tvorenú včlenením produktu, služby či príslušnej obchodnej značky alebo zmienky o nich do programu, zvyčajne výmenou za platbu alebo za podobnú náhradu. Toto podlieha rovnakým kvalitatívnym pravidlám a obmedzeniam, aké platia pre reklamu.
- (47) Regulátori by mali byť nezávislí od národných vlád, ako aj od poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb, aby mohli vykonávať svoju prácu nestranné a transparentne a prispievať k pluralizmu. Zabezpečenie korektného uplatňovania tejto smernice vyžaduje úzku spoluprácu medzi vnútroštátnymi regulačnými orgánmi a Komisiou,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 89/552/EHS²¹ sa mení a dopĺňa takto:

- (1) Názov sa nahrádza takto:

„Smernica [č.] Európskeho parlamentu a Rady o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách)“.

- (2) Článok 1 sa nahrádza takto:

„Článok 1

Na účely tejto smernice:

²⁰ Veci Reti Televisive Italiane SpA (RTI) C-320/94, Radio Torre C-328/94, Rete A Srl C-329/94, Vallau Italiana Promomarket Srl C_337/94, Radio Italia Solo Musica Srl a iné C-338/94 a GETE Srl C_339/94 vs. Ministero delle Poste e Telecomunicazioni, ECR I-06471.

²¹ Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23, smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 97/36/ES (Ú. v. ES L 202, 30.7.1997, s. 60).

- (a) „audiovizuálna mediálna služba“ znamená službu, ako sa definuje v článkoch 49 a 50 zmluvy, ktorej hlavným účelom je poskytovanie pohybujúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať širokú verejnosť elektronickými komunikačnými sieťami v zmysle článku 2(a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES²²,
- (b) „poskytovateľ mediálnych služieb“ znamená fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá má redakčnú zodpovednosť za výber audiovizuálneho obsahu audiovizuálnej mediálnej služby a určuje spôsob, akým je organizovaná,
- (c) „televízne vysielanie“ alebo „televízna relácia“ znamená lineárnu audiovizuálnu mediálnu službu, pri ktorej poskytovateľ mediálnych služieb rozhoduje o okamihu v čase, kedy sa bude vysielat' špecifický program, a vytvára plán programov,
- (d) „prevádzkovateľ vysielania“ znamená poskytovateľa lineárnych audiovizuálnych mediálnych služieb,
- (e) „nelineárna služba“ znamená audiovizuálnu mediálnu službu, pri ktorej používateľ rozhoduje o okamihu v čase, kedy sa bude vysielat' špecifický program na základe voľby z obsahu vybraného poskytovateľom mediálnych služieb,
- (f) „audiovizuálne obchodné oznámenie“ znamená pohybujúce sa obrázky so zvukom alebo bez zvuku, ktoré sprevádzajú audiovizuálne mediálne služby a sú upravené tak, aby priamo alebo nepriamo propagovali tovar, služby alebo dobré meno, prípadne fyzickú či právnickú osobu vyvíjajúcu hospodársku činnosť,
- (g) „televízna reklama“ znamená akúkoľvek formu vysielania oznamov za platbu alebo za podobnú náhradu, alebo vysielanie na účely vlastnej propagácie verejným alebo súkromným podnikom v súvislosti s obchodovaním, podnikaním, remeslom alebo povoláním, s cieľom podporiť odbyt tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov výmenou za platbu,
- (h) „skrytá reklama“ znamená slovnú alebo obrazovú informáciu o tovaroch, službách, názve, ochrannej známke alebo činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programoch, ak prevádzkovateľ vysielania má zámer takúto informáciu použiť na reklamu a ak by vzhľadom na svoju povahu mohla viesť verejnosť do omylu. Takéto zobrazenie sa považuje za zámerné najmä v prípade, ak sa vykoná za platbu alebo za podobnú náhradu,
- (i) „sponzorstvo“ znamená akýkoľvek príspevok poskytnutý podnikateľským subjektom verejného alebo súkromného práva, ktorý nie je zapojený do poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb alebo do výroby audiovizuálnych diel, na financovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na

²² Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 33.

účely podpory svojho názvu, ochranej známky, dobrého mena, činností alebo výrobkov,

- (j) „televízna ponuka tovarov (teleshopping)“ znamená vysielanie priamych ponúk pre verejnosť výmenou za platbu s cieľom ponuky tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov,
- (k) „umiestňovanie produktov“ znamená každú formu audiovizuálneho komerčného oznámenia tvorenú včlenením produktu, služby či príslušnej obchodnej značky alebo zmienky o nich do audiovizuálnej mediálnej služby, zvyčajne výmenou za platbu alebo za podobnú náhradu.“

(3) článok 2 sa mení a dopĺňa takto:

- (a) V odseku 1 sa výraz „televízne vysielania prenášané prevádzkovateľmi vysielania“ nahrádza výrazom „audiovizuálne mediálne služby prenášané poskytovateľmi mediálnych služieb“ a výraz „vysielania“ sa nahrádza výrazom „audiovizuálne mediálne služby“;
- (b) V odseku 2 sa slovo „prevádzkovatelia vysielania“ nahrádza výrazom „poskytovatelia mediálnych služieb“;
- (c) V odseku 3 sa slovo „prevádzkovateľ vysielania“ nahrádza výrazom „poskytovateľ mediálnych služieb“; výraz „redakčné rozhodnutia o programovej skladbe“ sa nahrádza výrazom „redakčné rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe“; výraz „činnosť televízneho vysielania“ sa nahrádza výrazom „činnosť audiovizuálnej mediálnej služby“, výraz „kde prvýkrát začal televízne vysielanie“ sa nahrádza výrazom „kde prvýkrát začal svoju činnosť“ a výraz „rozhodnutia o programovej skladbe“ sa nahrádza výrazom „rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe“.

(d) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Poskytovatelia mediálnych služieb, na ktorých sa nedajú uplatniť ustanovenia odseku 3, sa považujú za poskytovateľov spadajúcich pod právomoc členského štátu v nasledovných prípadoch:

- (a) využívajú zariadenie prenášajúce údaje na družicu (satellite up-link) umiestnené v členskom štáte;
 - (b) hoci nevyužívajú zariadenie prenášajúce údaje na družicu (satellite up-link) umiestnené v členskom štáte, využívajú družicovú kapacitu patriacu tomuto členskému štátu.“
- (e) V odseku 5 sa výraz „prevádzkovateľ vysielania“ nahrádza výrazom „poskytovateľ mediálnych služieb“ a „Článok 52“ sa nahrádza nadpisom „Článok 43“.

(f) Odsek 6 sa nahrádza takto:

„6. Táto smernica sa nevzťahuje na audiovizuálne mediálne služby určené výlučne pre príjem v tretích krajinách, ani na tie, ktoré pomocou štandardného

vybavenia spotrebiteľa neprijíma priamo alebo nepriamo verejnosť jedného alebo viacerých členských štátov.“

(g) Dopĺňajú sa tieto nové odseky 7, 8, 9 a 10:

„7. Členský štát môže, aby zabránil zneužívaniu alebo podvodnému konaniu, prijať vhodné opatrenia proti poskytovateľovi mediálnej služby usadenému v inom členskom štáte, ktorý smeruje celú svoju činnosť alebo jej väčšiu časť na územie prvého členského štátu. Toto dokazuje prípad od prípadu prvý členský štát.

8. Členské štáty môžu prijať opatrenia podľa odseku 7 iba vtedy, ak sú splnené všetky nasledujúce podmienky:

- (a) prijímajúci členský štát požiada členský štát, v ktorom sa usadil poskytovateľ mediálnych služieb, aby prijal opatrenia,
- (b) tento členský štát neprijme takéto opatrenia,
- (c) prvý členský štát oznámi Komisii a členskému štátu, v ktorom sa usadil poskytovateľ, svoj zámer prijať takéto opatrenia a
- (d) Komisia usúdi, že opatrenia sú v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva.

9. Opatrenia podľa odseku 7 musia byť objektívne, uplatnené nediskriminačným spôsobom, vhodné na dosiahnutie stanovených cieľov a nesmú ísť nad rámec potrebný na ich dosiahnutie.

10. Komisia rozhodne do troch mesiacov po oznámení podľa odseku 8. Ak Komisia rozhodne, že opatrenia nie sú v súlade s právom Spoločenstva, príslušný členský štát sa zdrží prijatia navrhovaných opatrení.“

(4) Článok 2a sa mení a dopĺňa takto:

(a) Odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty zabezpečia voľný príjem a neobmedzia retransmisiu audiovizuálnych mediálnych služieb z iných členských štátov na svoje územie z dôvodov, ktoré patria do oblasti koordinovanej touto smernicou.“

(b) V odseku 2 sa spojenie „článok 22a“ nahrádza spojením „článok 3e“.

(5) Článok 3 sa nahrádza takto:

„Článok 3

1. Členské štáty majú naďalej možnosť požadovať od poskytovateľov mediálnych služieb spadajúcich pod ich právomoc, aby vyhovelí podrobnejším alebo prísnejším pravidlám v oblastiach pôsobnosti tejto smernice.

2. Členské štáty zabezpečia vhodnými prostriedkami v rámci svojich právnych predpisov, aby sa poskytovatelia mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, účinne prispôbili ustanoveniam tejto smernice.
3. Členské štáty podporia koregulačné režimy v oblastiach koordinovaných touto smernicou. Takéto režimy musia byť všeobecne prijaté hlavnými zúčastnenými a musia poskytovať možnosť účinného presadzovania.“

(6) Vkladajú sa nasledujúce články 3b až 3h:

„Článok 3b

1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľom vysielania usadeným v iných členských štátoch prevádzkovatelia vysielania spadajúci pod ich právomoc neodpierali prístup pre potreby krátko spravodajstva k udalostiam, ktoré vyvolávajú vysoký záujem verejnosti, na spravodlivom, primeranom a nediskriminujúcom základe.
2. Prevádzkovatelia vysielania môžu voľne vyberať krátke spravodajstvo zo signálu prevádzkovateľa vysielania, pričom musia prinajmenšom uviesť svoj zdroj.

Článok 3c

Členské štáty zabezpečia, aby sa poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb spadajúci pod ich právomoc prijímateľom služieb postarali o ľahký, priamy a stály prístup najmenej k nasledujúcim informáciám:

- (a) názov/meno poskytovateľa mediálnych služieb;
- (b) zemepisná adresa, na ktorej má poskytovateľ mediálnych služieb sídlo;
- (c) podrobnosti o poskytovateľovi mediálnej služby vrátane jeho adresy elektronickej pošty alebo internetovej stránky, ktorá umožní, aby bol rýchlo kontaktovaný priamym a účinným spôsobom,
- (d) kde je to možné, aj príslušný regulačný orgán.

Článok 3d

Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, aby zabezpečili, že audiovizuálne mediálne služby spadajúce pod ich právomoc nebudú sprístupnené takým spôsobom, ktorý by mohol vážne poškodiť telesný, duševný alebo mravný vývoj neplnoletých osôb.

Článok 3e

Členské štáty primeranými prostriedkami zabezpečia, aby audiovizuálne mediálne služby a audiovizuálne komerčné oznámenia poskytované poskytovateľmi spadajúcimi pod ich právomoc neobsahovali nijaké podnecovanie nenávisti založené

na sexe, rasovom alebo etnickom pôvode, náboženstve alebo presvedčení, zdravotnej nespôsobilosti, veku alebo sexuálnej orientácii.

Článok 3f

1. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnych služieb spadajúci pod ich právomoc podporovali, kde je to možné a primeranými prostriedkami, výrobu európskych diel a prístup k nim v zmysle článku 6.
2. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnych služieb spadajúci pod ich právomoc nevysielali kinematografické diela mimo časových intervalov dohodnutých s majiteľmi práv.
3. Členské štáty oznámia Komisii, najneskôr koncom štvrtého roka po prijatí tejto smernice a potom vždy po uplynutí ďalších troch rokov, ako realizovali opatrenia stanovené v článku 1.
4. Komisia na základe informácií poskytnutých členskými štátmi podá Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní odseku 1, zohľadňujúcu vývoj trhu a technologický rozvoj.

Článok 3g

Členské štáty zabezpečia, aby audiovizuálne komerčné oznámenia poskytované poskytovateľmi spadajúcimi pod ich právomoc spĺňali nasledujúce podmienky:

- (a) audiovizuálne komerčné oznámenia musia byť jasne identifikovateľné ako také. Skryté umiestňovanie audiovizuálnych komerčných oznámení sa zakazuje,
- (b) audiovizuálne komerčné oznámenia nesmú používať podprahové vnímanie,
- (c) audiovizuálne komerčné oznámenia nesmú:
 - (i) obsahovať akúkoľvek diskrimináciu z dôvodov rasy, pohlavia alebo národnosti,
 - (ii) útočiť na náboženské alebo politické presvedčenie,
 - (iii) podporovať správanie na ujmu zdravia alebo bezpečnosti,
 - (iv) podporovať správanie na ujmu ochrany životného prostredia.
- (d) všetky formy audiovizuálnych komerčných oznámení a televíznej ponuky tovaru (teleshoppingu), ktoré sa týkajú cigariet a iných tabakových výrobkov, sú zakázané,
- (e) audiovizuálne komerčné oznámenia týkajúce sa alkoholických nápojov nesmú byť zacielené na neplnoleté osoby a nesmú podporovať nestriedmu konzumáciu takýchto nápojov,

- (f) audiovizuálne komerčné oznámenia nesmú spôsobovať morálnu ani fyzickú ujmu nepnoletým osobám. Preto nemôžu priamo nabádať nepnoleté osoby, aby si kúpili nejaký výrobok alebo službu, využívajúc ich neskúsenosť alebo dôverčivosť, priamo ich povzbudzovať, aby presviedčali svojich rodičov či iné osoby, aby im zakúpili inzerovaný tovar alebo služby, využívať osobitnú dôveru, ktorú nepnoleté osoby cítia k svojim rodičom, učiteľom alebo iným osobám, ani neuvážene predvádzať nepnoleté osoby v nebezpečných situáciách.

Článok 3h

1. Audiovizuálne mediálne služby, ktoré sú sponzorované, alebo pri nich dochádza k umiestňovaniu produktov, musia spĺňať nasledujúce požiadavky:
 - (a) plánovanie, ak prichádza do úvahy, ani obsah takýchto audiovizuálnych mediálnych služieb nesmú v žiadnom prípade byť ovplyvnené sponzorom takým spôsobom, ktorý by mal vplyv na zodpovednosť a redakčnú nezávislosť poskytovateľa služby;
 - (b) nesmú priamo podporovať nákup alebo prenájom výrobkov alebo služieb, najmä osobitnými propagačnými zmienkami o takýchto výrobkoch alebo službách;
 - (c) diváci musia byť jasne informovaní o existencii sponzorskej zmluvy alebo existencii umiestňovania produktov. Sponzorované programy musia byť jasne označené ako také názvom, logom alebo akýmkoľvek iným symbolom sponzora ako napríklad odkazom na jeho výrobok (výrobky) alebo službu (služby) alebo na ich rozlišovací znak spôsobom vhodným pre programy na začiatku, v priebehu alebo na konci programov. Programy obsahujúce umiestňovanie produktov musia byť primerane identifikované na začiatku programu, aby sa predišlo akýmkoľvek nejasnostiam zo strany diváka.
2. Audiovizuálne mediálne služby nesmú byť sponzorované podnikmi, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj cigariet a iných tabakových výrobkov. Okrem toho audiovizuálne mediálne služby nesmú obsahovať umiestňovanie tabakových výrobkov či cigariet ani umiestňovanie výrobkov podnikov, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj cigariet a iných tabakových výrobkov.
3. Sponzorovanie audiovizuálnych mediálnych služieb podnikmi, ktorých činnosti zahŕňajú výrobu alebo predaj liekov a lekárske ošetrovanie, môže propagovať názov alebo dobré meno podniku, ale nesmie propagovať určité lieky alebo lekárske ošetrovania, ktoré sú dostupné iba na základe lekárskeho predpisu v členskom štáte, pod právomoc ktorého spadá poskytovateľ mediálnej služby.
4. Správy a súčasné udalosti sa nesponzorujú a neobsahujú umiestňovanie produktov. Detské audiovizuálne mediálne služby a dokumentárne programy nesmú obsahovať umiestňovanie produktov.“

(7) článok 6 sa mení a dopĺňa takto:

(a) Odsek 1 písm. c) sa nahrádza týmto textom:

„diela spoločne vyrobené v rámci dohôd týkajúcich sa audiovizuálneho sektora uzavretých medzi Európskym spoločenstvom a tretími krajinami a spĺňajúce podmienky definované v každej z týchto dohôd.“

(b) Odsek 3 sa vypúšťa.

(c) Odsek 4 sa stáva odsekom 3.

(d) Odsek 5 sa vypúšťa.

(8) Článok 7 sa vypúšťa.

(9) Článok 10 sa nahrádza takto:

„Článok 10

1. Televízna reklama a televízna ponuka tovarov sú jasne rozoznateľné a celkom oddelené od ostatných častí programovej služby, a to vizuálnymi alebo akustickými prostriedkami.
2. Samostatné reklamné klipy a krátke televízne ponuky tovarov, okrem tých, ktoré sú v športových programoch, zostávajú výnimkou.“

(10) Článok 11 sa nahrádza takto:

„Článok 11

1. Členské štáty zabezpečia, aby pri zaraďovaní reklamy alebo televíznej ponuky tovarov (teleshoppingu) do programov nebola narušená integrita programov a neboli poškodené práva majiteľov práv.
2. Vysielanie filmov vyrobených pre televíziu (okrem viacdielných sérií, seriálov, ľahkých zábavných programov a dokumentárnych programov) kinematografických diel, detských programov a spravodajstva je možné prerušovať reklamou alebo televíznou ponukou tovarov (teleshoppingom) jedenkrát počas každého časového úseku 35 minút.

Nijaké reklamy ani televíznou ponuku tovarov (teleshopping) nemožno zaraďovať počas bohoslužieb.“

(11) Články 12 a 13 sa vypúšťajú.

(12) Články 16 a 17 sa vypúšťajú.

(13) Článok 18 sa nahrádza takto:

„Článok 18

1. Podiel krátkych reklamných foriem, ako sú reklamné spoty a spoty televíznych ponúk tovarov (teleshoppingu) v rámci príslušnej hodiny neprekročí 20 %.
2. Odsek 1 sa nevzťahuje na oznamy, ktoré prevádzkovateľ vysielania vykonáva v súvislosti so svojimi vlastnými programami a pomocnými produktmi, ktoré sa odvodzujú priamo od týchto programov, sponzorských oznámení ani umiestňovania produktov.“

(14) Článok 18a sa vypúšťa.

(15) Článok 19 sa nahrádza takto:

„Článok 19

Podmienky tejto smernice sa uplatňujú mutatis mutandis na televízne programy venované výlučne reklame a televíznej ponuke tovarov (teleshoppingu), ako aj na televízne programy venované vlastnej propagácii. Kapitola 3, ako aj článok 11 (pravidlá vkladania) a článok 18 (trvanie reklamy a televíznej ponuky programov (teleshoppingu)) sa na tieto programy nevzťahujú.“

(16) Článok 19a sa vypúšťa.

(17) Článok 20 sa nahrádza takto:

„Článok 20

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 3, môžu členské štáty ustanoviť, s náležitým ohľadom na právne predpisy spoločenstva, iné podmienky, ako sú tie, ktoré sú ustanovené v článku 11 ods. 2 a v článku 18, pokiaľ ide o vysielania určené výlučne pre vnútroštátne územie, ktoré je mimo priameho alebo nepriameho dosahu verejnosti v jednom alebo vo viacerých iných členských štátoch a z hľadiska vysielania nemá významný dopad na podiel sledovanosti.

(18) Články 22 a 22b sa vypúšťajú.

(19) Článok 23a sa mení a dopĺňa takto:

V odseku 2 písm. e) sa výraz „služby televízneho vysielania“ nahrádza výrazom „audiovizuálne mediálne služby“.

(20) Vkladá sa tento článok 23b:

„Článok 23 b

1. Členské štáty zaručujú nezávislosť vnútroštátnych regulačných orgánov a zabezpečia, aby uplatňovali svoje právomoci neustranne a transparentne.

2. Vnútroštátne regulačné orgány poskytujú sebe navzájom aj Komisii informácie potrebné na uplatňovanie podmienok tejto smernice.“

(21) Články 25 a 25a sa vypúšťajú.

(22) Článok 26 sa nahrádza takto:

„Článok 26

Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr do [...], a potom každé dva roky správu o uplatňovaní tejto smernice v znení zmien a doplnení, a ak to bude potrebné, podá ďalšie návrhy na jej prispôsobenie vývoju v oblasti audiovizuálnych mediálnych služieb, najmä vzhľadom na najnovší technický rozvoj a konkurencieschopnosť sektoru.“

Článok 2

Nariadenie (ES) 2006/2004²³ sa týmto mení a dopĺňa takto:

Príloha „Smernice a nariadenia“ zahrnutá v článku 3 písm. a) bod 4 tejto smernice sa nahrádza takto:

“4. Smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania: články 3g až 3h²⁴ a články 10 až 20²⁵. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou .../... ES Európskeho parlamentu a Rady²⁶.“

Článok 3

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do [...]. Bezodkladne budú informovať Komisiu o znení týchto opatrení a tabuľke zhody medzi uvedenými ustanoveniami a touto smernicou.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

²³ Ú. v. ES L 364, 9.12.2004, s. 1.

²⁴ Ú. v. EÚ L xxxx, s. xxx.

²⁵ Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23

²⁶ Ú. v. EÚ L xxxxx, s. xxx.

Článok 4

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 5

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli,

*Za Európsky parlament
Predseda*

*Za Radu
Predseda*